

Mennesker, som anbringes paa disse Anstalter. Jeg aflagde en Gang i Foraaret Besøg paa Bøgildgaard, det var, efter at nogle Drengene havde afbrændt en af Lærerne paa denne Anstalt — det sker desværre ikke saa sjældent —, og den nye Forstander, som for øvrigt synes at være en særdeles velmenende Mand, beklagede sig i særlig Grad over, at det var umuligt paa disse store Opdragelsesanstalter, hvor til der er knyttet et meget stort Landbrug, at faa de unge Mennesker sorteret saaledes, at de ikke gensidigt ødelægger hinanden. Det er vistnok rigtigt, at der er den største Kræftskade ved Opdragelsesanstalterne, at det Materiale, som Lærerne og Forstanderen har at arbejde med, er alt for usorteret, og Resultaterne maa derfor nødvendigvis blive smaa. Han oplyste bl. a., at i det store Landbrug, hvor de ca. 50 unge i en Alder fra 15 til 20 Aar skulde arbejde, maatte det efter hans Mening nødvendigvis være saaledes, at f. Eks. Tjenestefolkene havde Ret til at tugte disse unge Mennesker. Men det turde dog være et meget uheldigt Forhold, at en Tjenestekarl, som maaske kan være et udmærket Tyende, men som ganske savner Forstand paa Børneopdragelse, skal have Lov til at tildele Revselsler til disse unge Mennesker, som skal vejledes og retledes til at blive bedre Mennesker. At man heller ikke altid er saa omhyggelig ved Valget af Lærere paa disse Anstalter, viser et Tilfælde paa Bøgildgaard, hvor en Lærer, som ganske vist var fratraadt, et Par Dage efter fandtes i døddrukken Tilstand paa en Mødding i Viborg. Jeg synes, at det dog er lige haardt nok, at man har haft en saadan Mand til Lærer og Leder for disse unge Mennesker, skønt han gentagne Gange i den Tid, han var paa Anstalten, ogsaa ved sine Besøg i Kellerup havde vist sig beruset. Og nu bliver det endvidere sagt, at han, da han fratraadte, har faaet en god Anbefaling af Anstaltens Forstander. Det, synes jeg, tyder paa, at der er nogen Slaphed i Ledelsen, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Justitsminister, om ikke der maatte blive paalagt Ledelserne for disse Opdragelsesanstalter, at der anvendes den allerstørste Omhu ved Antagelsen af Lærere. Man kan ikke let faa for gode Lærere, de bedste er ikke for gode paa disse Pladser; hvis der skal komme noget godt ud af deres Gerning, gælder det om, at man har Personligheder som Opdragere; ellers nytter det ikke; og Anstaltens Drift koster Staten Penge nok,

saa det gælder om, at der kan gennemføres en Forandring til det bedre paa dette Omraade.

Dernæst vil jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister og det kommende Finansudvalg, om ikke det var muligt, at en Bevilling, som tidligere har været optaget paa Finansloven, og som er optaget paa indeværende Aars Finanslov, nemlig et Tilskud til Badesanatoriet ved Silkeborg, kunde finde Optagelse ogsaa paa det forelagte Finanslovsforslag. Denne Anstalt har været statsunderstøttet i mange Aar, paa indeværende Aars Finanslov med et Tilskud af 5,000 Kr. Men paa det fremlagte Finanslovsforslag findes der, som sagt, ikke nogen saadan Bevilling. Jeg skal ikke, i hvert Fald paa nærværende Tidspunkt, komme nærmere ind paa Sagen; jeg ved, at den højtærede Justitsminister tidligere har vist Sagen Velvillie, ligesom ogsaa Finansudvalget har stillet sig velvilligt overfor denne Anstalts Virksomhed, og jeg haaber, at naar jeg nu har gjort opmærksom paa, at Bevillingen er udgaaet, og har lagt et godt Ord ind for, at den bliver genoptaget, vil den højtærede Justitsminister og det kommende Finansudvalg stille sig velvilligt og optage Bevillingen, helst i samme Omfang, som den har for indeværende Aar.

Jeg har nu kun tilbage et Par Henstillinger til den højtærede Trafikminister, og det er angaaende nye Baneanlæg. Af Statsregnskabet for 1912—13 fremgaar det bl. a., at der til de Jernbaneanlæg, der er bestemte i Loven af 1908, kun er anvendt 1,770,000 Kr., medens der ifølge Jernbaneloven maatte anvendes indtil 2½ Mill. Kr. om Aaret, og der var opført en Bevilling paa ca. 2,730,000 Kr. Paa det nu fremlagte Finanslovsforslag findes en Bevilling til de i Jernbaneloven bevilgede Statsbaneanlæg paa 1,449,000 Kr., der mangler altsaa over 1 Million i det Tilskud, som man i Jernbaneloven har forudsat aarlig maatte anvendes til disse nye Jernbaneanlæg, og jeg beklager meget, at der ikke er opført mindst lige saa meget, som der var forudsat i Jernbaneloven. Jeg skal i saa Henseende pege paa den Bane, som i særlig Grad har min Interesse, nemlig den midtjyske Længdebane, Banen fra Funder eller, som den rettere bør hedde, Banen fra Silkeborg til Bramminge. For 1912—13 var der i alt opført en Bevilling paa 124,500 Kr. til dette Baneanlæg, men af Statsregnskabet for 1912—13 fremgaar det, at der kun er brugt 59,000 Kr. Nu er det ganske mærkeligt, at man saadan uden